

ALP/UK/2446

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

TĖVIŠKĖS AIDAMS

50 metų

Nr 10 (2362) 2006 m. gegužės mėn. 31 d.

Eina 51-mus metus

Melbourne

SEKMINĖS

Švenčiame Sekmines, Šv. Dvasios garbei skirtą dieną. Minime mūsų išganymo istorijos faktą, kaip Kristus, išėjęs į dangų, 50-tą dieną atsiuntė Šventąją Dvasią, kurią buvo apaštalams pažadėjęs. Gaila, kad Sekminės dabar mažiau pastebimos negu Kalėdos ar Velykos. Sekminės taip nustumtos į eilinių sekmadienių tarpą, kad nuslopinta ir jų tikroji prasmė. O ji tokia reikšminga ir tokia aktuali.

Žmogų atpirkti reikėjo Kalėdų ir Velykų, tai yra Kristaus gimimo, mirimo ir prisikėlimo. Žmogaus ir žmonijos tolimesnei istorijai reikalingos Sekminės, tai yra Šventoji Dvasia, Ramintoja, Tiesos Dvasia, kuri mus apšviečia, pašventina, sustiprina, kuri antgamine Dievo malone sustiprina gamtines žmogaus pastangas siekti tiesos ir ją vykdyti.

Sekminių stebuklą, nuostabų Šventosios Dvasios atėjimą, liudija Šv. Lukas apaštalų Darbų knygoje. Šventoji Dvasia nužengė ant apaštalų regimu būdu: kilo smarkus vėjas, ir ugnies liežuviai nusileido virš apaštalų galvų. Ir jie tuojaut pajuto Šventosios Dvasios veikimą.

Iki Sekminių stebuklo jie, kad ir klausėsi Kristaus mokslo, kad ir matė jo stbuklus, tačiau daug ko nesuprato. Pavyzdžiui, Kristus mokė apie nusižeminimą, o apaštalai tarp savęs ginčijosi, kuris jų bus didesnis Dievo karalystėje. Kristus perspėjo, kad tikėjima skelbiant, teks kentėti net ir mirti Jono gi ir

Jokūbo motina prašė Išganytojo, kad abu jos sūnūs gautų aukštą postą Kristaus steigiamoje Dievo karalystėje. Kristus kalbėjo, kad jam reikės mirti dėl žmonių išganymo, o Petras jį perkabinėjo, prisiekinėjo jį ginti, o pirmas pabėgo, kai Išganytojas buvo suimtas. Kristui mirus, apaštalai drebėjo iš baimės, kad įsiutę farizėjai bei Rašto žinovai nesugrūstų jų į kalėjimą, todėl slapstėsi be vilties. Tačiau visas staiga pasikeitė, kai Sekminėse ant apaštalų nužengė Šventoji Dvasia: jų valia užsidegė drąsa, pasiryžimu skelbti Kristaus mokslą; jų protas suprato Kristaus skelbtas tiesas, sugebėjo visiems suprantamu būdu išdėstyti linksmają naujieną. Skelbė ją

visoms tautoms be jokios baimės ir visiškai nepaisydami savęs. Šventoji Dvasia, sustiprinusi tikėjimą, uždegusi valią veikti, taip pat davė meilės dovaną. Kristaus mokiniai pasaulį laimėjo meile ir savęs išsižadėjimu.

Šventąją Dvasią gavo ne tik apaštalai. Ir mes ją gauname Sutvirtinimo Sakramentu. Gauname neregimu būdu, bet lygiai taip pat, kaip ir apaštalai kad gavo. Vargas tik, kad ne visi tomis dovanomis reikiamai naudojamės, retas kuris jieško Šventosios Dvasios malonių.

Dievą Tėvą daug kas garbina: visi krikščionys, žydai, mahometonai ir kitų religijų išpažinėjai.

Dievo Sūnų taip pat išpažįsta visi krikščionys, o Šventąją Dvasią, Trejį Švenčiausios Trejybės Asmenį, kuris yra tos pačios prigimties kaip Tėvas ir Sūnus, net ir geriausi katalikai retai kada tinkamai tepagarbina, retas kuris kreipiasi į Šv. Dvasią. Ir nors mūsų tikėjimo išpažinime kalbame: "tikiu į Šventąją Dvasią", tačiau jos beveik nepažįstame ir permažai į ją tesikreipiame.

Mums reikalinga Šv. Dvasios teikiama išminties dovaną, kad sugebėtume į gyvenimą žvelgti amžinybės šviesoje. Reikalinga supratimo dovaną, kad jos šviesoje pažintume mūsų tikėjimo tiesas. Reikalinga ir patarimo dovaną, kad kritiškoje padėtyje išsiriknime tikrąjį

"Tėviškės Aidams"
50 metų
visiems rašytojams,
redaktorėms bei
darbininkams sveikinimai.
Ilgiausių Metų linki
orkestras "DABAR"

kelią ir taip įvykdytume Dievo valią. Tvirtumo dovana padeda pasipriešinti priešų puolimams ir ištikimai žengti Dievo įsakymų keliu. Žinojimo dovana padeda suprasti begalinę Dievo didybę ir mūsų žmogišką menkumą. Ji padeda gyvenimo vertybes tinkamai įvertinti jų santykiyje su Dievu. Mums reikalinga pamaldumo dovana, o taip pat ir Dievo baimės dovana, kad pagarboje laikytume Dievą ir bijotume įžeisti dievišką majestotą. Žodžiu, Šventoji Dvasia suteikia krikščionims pilnutinį malonės gyvenimą. Jos veikimu atleidžiamos nuodėmės, pašventinamas žmogus. Ji padeda pažinti Dievo valią įvairiose gyvenimo aplinkybėse. Šventoji Dvasia reikia į visus be paliovos, tačiau jos veikimą mes tik tiek patiriame, kiek mes jį priimame.

Šventosios Dvasios veikimą galima palyginti su didžiule, nuolat veikiama elektros stotimi, kuri visą laiką siunčia elektros srovę, tačiau tik ta elektros lemputė dega, kuri yra prie elektros laido tinkamai prijungta. Todėl ne Šventoji Dvasia kalta, bet mes patys kalti, jei savo darbais neapreiškiame Šventosios Dvasios veikimo.

Gera, kad yra suprantanti, kad dera kreiptis į Šventąją Dvasią ir prašyti jos malonių Šv. Augustino žodžiais: "Padėk man, Šventoji Dvasia, kad aš šventai mąstyčiau.

Veik į mane, kad šventai daryčiau. Uždek mane, kad šventai mylėčiau. Stiprink mane, kad užlaikyčiau tai, kas šventa. Saugok mane, kad Tavęs niekad neprarasčiau."

Tad dažnai melskimės, prašydami Šv. Dvasios apšvietimo, jos dovanų:

**"Ateik, Ramintoja Dvasia, -
Mes be Tavęs tokie silpni.
Uždeki ugnį širdyse,
Kuriam pasaulį gaivini.**

**Mes tokie bailūs ir atšalę,
Nelaimingi ir menki.
Sustiprink silpną mūsų valią,
Kad Tau palinktu, kai šauki.**

**Šventos gaivinami ugnies,
Atnešim Tau darbų žiedus.
Ateik! Nes meile vadinies,
Ir sutirpdyk širdžių ledus".**

Švenčiausioji Trejybė

Visais laikais žmonės tikėjo Dievą, tik ne visuomet vienodai jį suprato. Garsus mokslininkas Pascal yra pasakęs: "Tik pats Dievas pilnai kalba apie save". Taigi, kalbant apie Dievą, reikia remtis jo paties žodžiais. Laimingi esame, kad Dievas, geriausias ir mus mylintis Tėvas, apreiškė savo esmę. Apreiškimo atskleidė save ir tai, kas jo amžinai nuspresta apie žmonių išganymą. Atskleidė, norėdamas "pasidalinti dieviškais turtais, kurie prašoka, žmogaus supratimą". (II Vatikano susirinkimo konstitucija apie Apreiškimą). Jis mums pareiškė, kad jis yra būtis iš savęs, begalinė tobulybė, dangaus ir žemės sutvėrėjas. Yra vienas trijuose asmenyse: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Tie asmenys yra atskiri, bet tos pačios prigimties.

Tą Dievo mums pareišką tiesą išpažįstame, nors protu nepajėgiame suprasti. Dievas yra tobuliausia esybė, žmogaus gi protas ribotas. Yra matematikos dėsnis, kad daikto dalyje negalime sutalpinti to paties daikto visumos. Pav., vandens stiklė nesutalpinti vandynyno. Mūsų protas, būdamas tik blankus atspindys dieviškos išminties, yra per menkas suprasti Dievo esybę.

Ir medžiaginiame pasaulyje yra dalykų bei reiškinių, kurių žmogus

nesupranta. Tiesa, mūsų protas yra glainas, bet ne visagalis. Jis gali daug patirti ir suprasti, bet ne viską. Jei nebūtų paslapčių Dievuje, jei mes galėtume suprasti viską, kas liečia Dievą, tai jis būtų menkesnis už mus pačius. Tokiu būdu Švenčiausios Trejybės paslapties, net paties Dievo apreiškėtos, joks žmogus nepajėgia suprasti.

Jau Senajame Testamente randame, kad ir neaiškiai, primintą šią paslaptį. Tos tiesos Dievas žydams neatvėrė pilnai dėl to, kad jie, gyvendami tarp pagonių, garbinusių daug dievaikių, nepradėtų garbinti atskirų Švč. Trejybės asmenų kaip atskirų dievų.

Ir Išganytojas tą paslaptį atskleidė atsargiai ir palaipsniui. Pirmiausia kalbėjo apie Tėvą, jo meilę bei gerumą. Paskui stebuklas įrodė, kad jis gali daryti tai, ką tik vienas dievas tegali įvykdyti. Po to jau liudijo, kad jis ir Tėvas yra viena. Jis sakė: "Kas mato mane, tas mato ir Tėvą" (Jon. 14,10).

Tikėjimo tiesą apie Švč. Trejybę suglaustai, bet aiškiai, išdėstė Paskutinios Vakarienes metu. Tada jis pasakė: "Aš išėjau iš Tėvo ir atėjau į šį pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą" (Jon. 16, 28-32). "Ateis Ramintojas, kurį aš

jums siūsiu nuo Tėvo, tiesos Dvasia, kuri eina iš Tėvo" (Jon. 15,26). "Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir paskelbs jums. Visa, ką tik turi Tėvas, yra mano, todėl aš pasakiau: ji ims iš to, kas mano ir jums paskelbs" (Jon. 16,12).

Dar aiškiau Švenčiausiąją Trejybę apreiškė žengdamas į dangų. Atsisveikindamas su apaštalais, jis pasakė: "Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardu Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs" (Mt 28, 19-20).

Vadinasi, apie Švenčiausią Trejybę mes sužinojome iš paties Dievo. Todėl vertai išpažįstame tai, kas pasakyta šios dienos mišių prefacijoje: "tu su vienatiniu Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats; nėra tai asmens vienumas, bet trijų Asmenų prigimties bendrumas. Išpažindami tikrą ir amžiną dievystę, mes garbiname ir prigimties vienumą ir Asmenų skirtingumą, ir lygų jų garbingumą".

Šv. Anzelmas bando pavaizduoti Švč. Trejybę sekančiu palyginimu: iš vieno šaltinio išteka upelis ir įteka į ežerą. Šaltinis, upelis ir ežeras yra skirtingi, tačiau visi trys sudaro vieną vienetą tos pačios esmės, būtent vandens. Upelio

nebūtų be šaltinio, o ežero - be upelio ir šaltinio. Šaltinis, upelis ir ežeras nėra visiškai tie patys dalykai. Šaltinis nėra iš upelio ir ežero. Upelis tik iš šaltinio, bet ne iš ežero. Ežeras gi iš šaltinio ir upelio. Tėvą primena šaltinis, Sūnų - upelis, o Šventąją Dvasią - ežeras. Tėvas yra nuo amžių iš savęs, Sūnus - nuo amžių gimęs iš Tėvo, o Šventoji Dvasia prieš amžius kyla iš Tėvo ir Sūnaus.

Ugnis, jos liepsna ir karštis yra neišskiriami, nors nėra tas pats. Tuo mažu, silpnu atvaizdu galima mastyti apie Dievą Švenčiausiąją Trejybę.

Tegul netikėlis piktnisiasi mūsų tikėjimu, tegul sau sako: "Netikiu, nes nesuprantu". Mes gi tikime neabejodami, nes Bažnyčios mokymas apie Švenčiausiąją Trejybę ne žmonių išmonė, bet paties Dievo apreiškimas. Kad ir nesuprantame tos paslapties, tačiau mūsų tikėjimas nėra aklas, nes pagrįstas aiškiais Dievo žodžiais. Tegul bedievis šypsosi, o mes su šv. Povilu sakome: "Aš žinau, kuo pasitikejau" (2 Tim. 1, 12). Tikiu Dievu, kuris pasakė: "Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis" (Mt. 24 35).

Šv. Augustinas sako: "Dievas sutvėrė mus ne tam, kad mes tyrinėtumėm jo prigimtį, bet tam, kad mes jį mylėtume".

Teisie pagarbinta Švenčiausioji Trejybė dabar ir per amžius.

Straipsniai iš "kun. Vytautas Pik...
Šviesa ir gyven...

ATVIRAS LAIŠKAS MIELOSIOMS SESĖMS IR BROLIAMS

„1937 metais, rausdamasis po Žemės ūkio ministerijos archyvus, vienoje Žagarės Naryškinų žemių nuosavybės byloje mačiau daug įvairiomis kalbomis: baltgudiškai, lenkiškai, lotyniškai, prancūziškai, rusiškai, pagaliau ir lietuviškai - rašytų dokumentų, liudijančių apie ankstyvesnius to dvaro valdovus, tarp kurių buvo ir Tadeušas Umiastovskis (Tadeusz Umiastowski). Mane tada sudomino raštai, kuriuose rašoma apie šio magnato dukterį Barborą. Kai kuriuose raštuose buvo kalbama apie jai priklausančias žemes ir jų atidavimą baudžiauninkams, o kai kuriuose apie jos mirtį. Buvo net nukopijuota laišku, kuriuose dėkota jai už žemę, už aukas, už ligonių slaugymą...“ (Paulius Guga, Barbora Žagarietė, - „XXI a.“, Nr.79, 2005 10 21).

Šiaulių katedroje 2005 09 24 oficialiai paskelbus Dievo Tarnaitės Barbaros Umiastauskaitės-Žagarietės beatifikacijos bylos pradžią, spaudoje pasirodė šis ir kitų straipsnių, šiaip ar taip susijusių su šia žmonėse plačiai išgarsėjusia kankine mergaite, kurios užtarimu per daugiau nei pusketvirto amžiaus laikotarpį (1648-2006) yra aprašyta apie puspenkto šimto pagijimų ir kitų stebuklingų dalykų bemaž iki mūsų dienų. **Barboros Žagarietės gyvenimas** nebuvo lengvas. Iš mažumės netekusi motinos, gavusi iš jos tvirto tikėjimo ir pamaldumo pradmenis, juos rūpestingai išlaikė per dvidešimt metų nors ir nepasiforminčioje religingumo ir padoriu gyvenimu šeimoje, augdama prie pamotės iki tragiškos mirties- žuvo gindama savo nekaltumą. Gyvendama ji paliko šviesų pamaldumo ir kupiną artimo meilės pavyzdį, o po mirties išgarsėjo stebuklingais pagydymais. Kai jos karstas su kitais mirusiųjų palaikais švedų iš bažnyčios rūsių buvo sukrautas sudeginti, jos kūnas, nors ir apjuodo, bet nesudegė. Kai vėliau 1937, 1940 m. jos palaikai buvo išniekinti, išmėtyti po Žagarę ir paskui vėl sudėti į karstelį, laikomą Žagarės bažnyčios rūsyje, jie išbuvo iki 1963 m. gegužės mėn. 10 d., kai sovietmečiu slapčiomis buvo išvežti ir iki šios dienos nesurasti. Barboros Žagarietės užtarimu pagijimai ir kiti stebuklai jau trunka kelis šimtmečius. Tai buvo viena iš svarbiausių priežasčių pradėti jos beatifikacijos bylą. Tokiai įsisenėjusiai istorinei bylai ypač reikia liudijimų, dokumentų ir visuomenės pagalbos. Todėl tiek svetur, tiek ir Lietuvoje gyvenančių mūsų tautiečių, kuo nuoširdžiausiai *prašytume*: prie Šiaulių vyskupijos pastangų prisidėti maldomis,

lėšomis, gera valia, kad kuo daugiau surasta BARBOROS ŽAGARIETĖS užtarimu pasveikusiuju, tų pasveikimų liudininkų, daugiau sužinota apie šios DIEVO TARNAITĖS gyvenimą liudijančių duomenų, dokumentų ir kitų žinių. Norėtume, kad mūsų tauta kuo greičiau sulauktų naujos palaimintosios.

„Bažnyčiai visad, ypač šiais laikais reikia šventųjų“ (Jonas Paulius II). Jų ypač reikia dvasiniam tautos, ypač vaikų ir jaunimo atgimimui. Todėl nuoširdžiai kreipiamės į visus, kurie patyrė malonių Dievo Tarnaitės BARBOROS ŽAGARIETĖS užtarimu.

I. Ypač trūksta parodymų medicinos darbuotojų, kurių nevienas dalyvavo apžiūrint nesugedusį, bet tik apjuodusį BARBOROS ŽAGARIETĖS KŪNĄ. Būtume labai dėkingi, jei kas nors iš tų BARBOROS palaikų tyrinėjimo dalyvių žodžiu, ypač raštu konkrečiai paliudytų tokią nepaaiškinamą kūno būseną.

II. Neutrūkstantys pagijimai ir kiti stebuklingi atvejai reikalingi ne vien apytikrių paliudijimų, bet ir liudininkų priešais, gydytojų komisijos patvirtintų dokumentų. Todėl prašytume gydytojus ir BARBOROS ŽAGARIETĖS UŽTARIMU pasveikusiuosius, su jais bendravusius, šeimos narius ir artimuosius apie tai kuo skubiau pranešti.

III. BARBOROS ŽAGARIETĖS BEATIFIKACIJOS BYLAI NAUDINGI ne tik žodžiu papasakoti nepaprasti įvykiai, pvz. liudijimai apie stebuklingus dingusių vaikų ar suaugusiųjų atradimus, per Jos užtarimą atsikračius žalingų įpročių ir priklausomybės, bet taip pat su BARBOROS GYVENIMU, JOS DORYBĖMIS, palaikais ir visos kitos su jos asmenybe susijusios BIOGRAFINĖS žinios.

IV. Visas žinias maloniai prašome pateikti šiuo adresu: **Šiaulių vyskupijos kurija BŽbb, Žveju skg. 2, Šiauliai LT-76294 LIETUVA - LITHUANIA tel. (41)52 11 10, tel/fax (41)521114, greitpaštis: s.kurija@takas.lt, banko sąskaita - Beneficiary's account No:LT17718000000071274. Identifikacijos kodas 192072230.Barboros Žagarietės beatifikacijos byla (BŽbb).**

Jums dėkingas ir maldoje prisimenąs, †Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis

Šiaulių vyskupija DIEVO TARNAITĖS BARBOROS UMIASTAUSKAITĖS ŽAGARIETĖS BEATIFIKACIJOS BYLOS TRIBUNOLAS - 76294, Lithuania, Tel.(41) 52 11 10; Faks. (41) 52 11 14; E-paštas: s.kurija@takas.lt	
Nr.0030/06	2006 03 04
„Bažnyčiai visad, ypač šiais laikais reikia šventųjų“ Jonas Paulius II Rengiantis šią vasarą mokslinei jungtinei ekspedicijai, kad tiksliau būtų nustatyti BARBOROS ŽAGARIETĖS užtarimu įvykę stebuklai ir jų paplitimas, išsiuntinėjama ši anketa, kurią prašytume kuo greičiau ir aiškiai užpildyti, kad būtų galima laiku pasirengti ekspedicijai, ir perduoti šiuo adresu: Šiaulių vyskupijos kurija BŽbb Žveju skg. 2 Šiauliai LT-76294 LIETUVA - LITHUANIA tel. (41)52 11 10, tel/fax (41)521114, s.kurija@takas.lt	
Liudininko vardas ir pavardė:..... Gimimo data:..... Gyvenamoji vieta(tikslus adresas, telf., greitpaštis - E-paštas):..... Kokia liga ir kada jūsų žinomas ligonis ar jūs pats(-i) sirgote?..... Ar ji(-s) kreipėsi į gydytojus?..... Koks(-ie) gydytojas(-ai) gydė(vardai ir pavardės):..... Ar šis (šie) gydytojas(-iai) gyvi ar jau mirę (nurodykite jų tikslų adresą)?..... Ligoninės (ambulatorijos), kur gydėsi (gal tik namuose), adresas:..... Gal žinote tokius asmenis, patyrusius kitokių malonių(atsirado pamestas daiktas,koks nors žmogus, išvengė nelaimės, atsikratė alkoholio, narkotikų ar kitokios priklausomybės) Dievo Tarnaitės užtarimu? Kokias maldas kalbėjo, pažadus šis asmuo(asmenys) buvo padarę(s) DT Barborai Žagarietei?.. Gal žinote ar turite kokių kitų žinių apie šios DT palaikus, apie ją rašytas knygas, straipsnius, ypač jos nuotraukas, paveikslus, žmonių pasakojimus ar kitokius dokumentus?..... Šią anketą užpildė (vardas, pavardė, profesija, amžius, adresas, telf., greitpaštis):..... Anketos užpildymo data, vieta, adresas:..... Anketą parengė BŽbb vicepostulatorius kun.K.Ambrasas SJ	

Mary Regina Morel: Meilė parodo Dievo buvimą pasaulyje

„Jie pažins, jog esame krikščionys pagal mūsų meilę“.

Po skilties, kurioje pasidalijau sielvartu dėl ypatingo draugo mirties, publikavimo susilaukiau daug užuojautos iš draugų ir skaitytojų. Tai priminė apie mamos mirtį. Dieną, kai sugrįžau į darbą po mamos laidotuvių, buvau sutikta nuostabia raudonų rožių ir miniatiūrinių gvazdikų puokšte ant savo stalo. Priešais puokštę buvo įkvepiamas atvirukas, vienas iš tų, kurį norisi užkišti į saugią vietą, kad vėliau galėtum išsitraukti ir prisiminti.

Vienoje atviruko dalyje buvo užrašyta: „Sakei dalykų, kuriuos visada prisiminsiu, ir būdų kaip padėjai, kurių niekada neužmiršiu“. Tas atvirukas buvo spindulys širdies tamsybeje; jis kėlė šypseną, nes būtent tai jaučiau šiam

draugui ir daugeliui kitų, kurie buvo gerumo šaltiniai, kai sirgo mano mama.

Netrukus per Mišias tokių atsitiktinių gerumo veiksmų svarba buvo nušviesta antrajame skaitinyje: „Esu patyręs neteisę, tačiau dabar žinau, ką reiškia pereteklus. Žinau, ką reiškia gerai pavalgyti ir būti alkanam, turėti pakankamai ar išsiversti be nieko. Jame, kuris yra mano stiprybės šaltinis, turiu stiprybės visam, tačiau buvo miela iš jūsų pusės, kad norėjote pasidalyti mano sunkumais“.

Šventajame Rašte aiškiai rašoma apie meilę, kuri daro mus krikščionimis, -

kentėjimas drauge, rūpesčių pasidalijimas. Tuos pusantrų metų, kai rūpinausi savo mama, niekad nesijaučiau viena savo kovoje, nes buvo žmonių, kurie prisiėmė dalį šios naštos.

Visiems, kurie galbūt net nežino, kaip jų maži geranoriškumo veiksmai padėjo kitiems, skyriau dalį savo panagirikos, parašytos mamai, kuri išmokė mane būti dėkinga: labai mėgstu skaitinėti antraštes didelių prekybos centrų atvirukų skyriuje. Jei kuri patraukia dėmesį, perku (net jei tuo metu man jos nereikia). Niekad nežinau, kada pasitaikys proga kam nors nusiųsti apkabinimą.

Tuos apkabinimus atradau, kai sirgo mama. Jūs esate mano mokytojai. Jūs, kurie niekad nepamiršdavote paklausti, kaip laikosi mama; kurie dalijotės savo kovų patirtimis; kurie siūsdavote man atvirukus be jokių ypatingų priežasčių,

tiesiog tam, jog žinočiau, kad palaikote ir meldžiatės už mane; kurie skambindavote ir priversdavote nusišypsoti; kurie atnešdavote mažyčių dovanėlių ar prižiūrėdavote mano vaikus; kurie dalijotės kava, atostogomis ir svajonėmis; kurie stiprinote naminiu maistu ir tikėjimu; kurie mylėjote tiesiog būdami šalia.

Jūsų tikėjimas, meilė ir paskatinimai padėjo išgyventi sunkumus. Jūsų dėka supratau, jog „šeima“ nėra vien žmonių grupė, kurie gyvena po vienu stogu ar priklauso tam pačiam genealoginiam medžiui... Šiandien vėl išgyvendama praradimą ir dėdama dar vieną nuostabų užuojautos atviruką, suvokiu, kad (nors esu vienintelis vaikas šeimoje) Dievas mane apdovanojo didele pažįstamų ir draugų šeima. Kiekvienas jų savo unikaliu gerumo būdu rodo Dievą pasaulyje.

Tai jau daugybė priežasčių būti dėkingam.

Iš „Catholic Online“ vertė
 Rasulė Baleišaitė, Bernardinai.lt

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
 LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

“T.Aidų” puslapius galima skaityti internete: <http://vytautas.mine.nu>

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45, Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$A90. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3.

Užuojautos ir padėkos nuo \$20. Prašome čekius rašyti vardu “Tėviškės Aidai”. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

LIETUVOS JAUNIMO DIENOS 2007
 2007 m. birželio paskutinis savaitgalis, Klaipėda

TEMA: „Drašos! Tai aš“ (Mt 14, 22-33).

Lietuvos jaunimo dienų 2007 himno konkurso nuostatai DOC (konkursas prasideda 2006 04 01, baigiasi 2006 06 01)

Lietuvos jaunimo dienų 2007 logotipo konkurso nuostatai DOC (konkursas prasideda 2006 05 03, baigiasi 2006 07 03)

PASAULIO JAUNIMO DIENOS 2008
 Sidnėjus, Australija

Detalės rasite internete

PAMAŠTYMAI APIE GEGUŽĖS DIENAS

Edmundas SIMANAITIS

Senose knygos rašoma, kad daugelis tautų švęsavo Gegužės 1-ąją kaip Pavasario, kaip gamtos atgimimo šventę. Marijos garbei skiriamas visas mėnuo. Antrosios Respublikos metais tai buvo viena iš populiariausių tradicijų, o ypač kaime. Sovietinė kolektyvizacija sugriovė lietuvišką kaimą ir jo tradicijas. Okupacijos metais vykdavo privalomos pompastiškos demonstracijos, eisenos su „partijos“ vadų ir CK narių portretais bei šūkiams. Neretai įmonių vadovai lozungų, portretų nešėjams mestelėdavo kelis rublius alui ir užkandai, nes savanorių visada trūkdavo. Masinės demonstracijos turėjo liudyti ne tiek džiaugsmą „darbo pergalėmis“, kiek parodomąjį lojalumą kompartijai, „vedančiai liaudį į šviesų komunizmo rytojų.“ Atkūrus Nepriklausomybę kairuojančių bendrapiliečių grupelės tai vienur tai kitur dar nostalgikiškai subruzdavo, bet jaunimas jau kitoks - nežino sovietmečio papročių, o tuo labiau - jam svetima okupanto brukta ideologija.

Vokietijos nacionalsocialistų darbininkų partijos fiureris Adolf Hitler 1933 m. paskelbė gegužės 1-ąją tautos švente. Ji vykdavo su nemažesne pompastika nei sovietų, beje, ir vienas ir kitas totalitarinis režimai ypač buvo pamėgę raudoną spalvą. Raudonos vėliavos, raudoni šūkiams ir gausybė fiurerio, vado, genseko portretų. Kalendoriai ir nūdien skelbia - Tarptautinė darbininkų diena. Organizuotų minėjimų neteko matyti.

Tačiau Gegužės 1-oji, palyginti visai neseniai įgavo naują, aktualią valstybei ir tautai reikšmę. Prieš porą metų tądien Lietuva buvo priimta į Europos Sąjungą (ES). Sąjūdžio iškelta idėja išsilaisvinti iš okupacijos ir sugrįžti į Vakarų Europos tautų šeimą, kaip vienintelį Tautos išlikimo ir atkurto valstybingumo garantą, tapo valstybės užsienio politikos ašimi. Tokią natūralią ir, beje, neturincią alternatyvos išvadą padarė Atgimimo architektai ir parėmė Tauta. Lietuviškai mąstantiems valstybininkams užteko ryžto ir politinės valios įgyvendinti svarbiausią užsienio politikos uždavinį. Nors smarkiai trukdė niekada nesiliovusios „artimojo užsienio“ spectarnybų rengiamos provokacijos, tikslas buvo sėkmingai pasiektas. Dveji metai - per trumpas laiko tarpas subręsti dvigubos pilietybės šventės tradicijai, bet be abejonės tai įvykis. Tebesitęsiančios sumaišties Seime, teisėtvaroje ir Vyriausybėje tik patvirtina pasirinkto kelio teisingumą, o drauge ir gebėjimą neutralizuoti tolydžio išskylančias grėsmes nacionaliniam saugumui, nors nevisada vienodai sėkmingai.

Gegužės 7 d. Lietuva mini spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dieną. Ši diena

jau turi turiningas tradicijas ir jos minėjimas nepraranda, o atvirksčiai - daugiau įgyja pilietinio auklėjamojo poveikio ir mūsų dienomis. Tai priešnuodis iš Vakarų plūstančiai žemiausios kokybės pop-kultūrai ir stipriam dezinformacijos srautui iš Rytų.

1945 m. gegužės 7 d. vokiečių ginkluotųjų pajėgų atstovai sąjungininkų vado generolo Eisenhower būstinėje Reimse pasirašė Antrojo Pasaulinio karo (toliau APK) Europoje besąlyginės kapituliacijos aktą. Sovietai išsireikalavo šią ceremoniją pakartoti okupuotame Berlyne, kas ir buvo padaryta dviem parom vėliau. Verta priminti, kad APK pradžia buvo suplanuota 1939m. rugpjūčio 23 d. Kremluje dalyvaujant Stalinui ir Hitleriui (pastarasis naudojosi ryšio primonėmis iš Berlyno) ir dar keturiems parankiniams suokalbininkams. Pasirašytas kapituliacijos aktas, anaipol, nei Lietuvai, nei kitoms sovietų okupuotoms šalims nereikiškė nei išlaisvinimo, nei karo pabaigos, o tik fiksovo okupantų pasikeitimo faktą ir laisvės kovų bei genocido stabdymo tęsinį. Sovietinėje karo istorijos versijoje stengiamasi šiuos gėdingus kruvinos agresijos faktus nutylėti, o nepavykus to padaryti - pateikti iškreiptus, suklastotus. Ši versija primena mūsų politikams, istorikams, visuomenės veikėjams, žiniasklaidai pilietinę pareigą atskleisti tiesą ES šalių vyriausybės ir tų kraštų gyventojams apie iki šiol Vakarams tebeperšamą teiginį, kad kovota tik su vienu okupantu - nacionalsocialistine Vokietija. Iš tiesų būta ne vieno, o dviejų tos pačios prigimties totalitarinių režimų, ne vieno, o dviejų okupantų ir raudonojo bei rudojo genocido, kurių nusikaltimams nėra ir nebus senaties. Štai kodėl Gegužės 8-ąją prisimenamos Antrojo pasaulinio karo aukos.

Gegužės 9-ąją Maskvoje buvo švenčiama pergalės diena. Iš aukštų tribūnų pasigirdo raginimų ginkluotis, stiprinti Rusijos karinę galią ir būti pasirėngusiam... Neverta spėlioti kurias svetimas teritorijas numatoma okupuoti, kurias iš ko nors „išvaduoti“. Rytuose šios dvi sąvokos vienodai tinka apibūdinti tam pačiam veiksmui, siekiant to paties tikslo. NATO dar vis mėginama prikišti agresyvumą. Kritikus iš Rytų stebina ir erzina tai, kad ši savigynos organizacija per šešiasdešimt metų nė karto nepasikėsino į svetimas teritorijas, o atvirksčiai - veiksmingai neutralizuodavo agresyviais užmačiais vien savo buvimu ir pasirengimu veikti. Sovietų armija taikos

EFEKTYVIAI TOBULINTI SEIMŪNŲ VEIKLĄ

Kai kam gal ir nepatinka, kad atsibastėlis iš Archangelsko, veikia tapęs „tautos gelbėtoju“, garsėja sovietinio jefreitoriaus manieromis, bet ne čia šuo pakastas. Ne kiekvienam pavyktų net ir su „rubliotiekio“ pagalba iš vamzdynų suvirintojo vienu šuoliu išokti oligarchų grupę. Išrinktas į Seimą mėgino eiti Ekonomikos komiteto pirmininko pareigas, bet kurį laiką patrypčiojęs vietoje, atsistatydino. Įgyta patirtis nenuėjo šuniui ant uodegos - su tokia pačia sėkme gerokai trumpesnią laiką pavadovavęs ūkio ministerijai, paliko ją. Mėginimas „per televizorių“ apginti plechanoviečio akademiko diplomą ar jo kopiją - dar vienas sėkmės etapas, palydėtas populiarios dainos „Ne tau, Martynai, mėlynas dangus“. Laikinosios

sostinės universitetininkų pastangos „gelbėtoji“ suteikti „mokslų daktaro“ vardą, o ir kitos neįvardytos aplinkybės lėmė kitaip.

Praradęs visas valdiško darbo pozicijas teatrališkai sukiojasi tai Seime, tai Premjero valdose, kas žino, patarinėdamas, įsakinėdamas, nurodydamas ar pagelbėdamas valdininkams bei seimūnams ką, kaip ir kada daryti. Šiaip jau labai įdomu stebėti, kai aukštų valstybės pareigūnų pasitarimuose oligarchas dalyvauja lygiomis teisėmis, tarsi būtų neetatinis valdininkas. Jo teatrališki klestelėjimai kėdėn, dažniausiai šalia Premjero, kai kam gali pasirodyti kaip mėginimas „privatizuoti“ Vyriausybės vadovą. Ši žinia dar nepasitvirtino.

Tolydžio išryškėja vis naujų labai efektingų nacionalinės teisės praktiškų pataisymų, papildymų, o ir šiaip naujovių. Kas gali paneigti, kad oligarcho imonėse įdiegta ir sėkmingai praktikuota, nepatvirtintomis žiniomis jau sukaupusios didelę patirtį firmos „Intersharashkontor“ parengta „vokelio“ sistema esmingai keičia samdinių darbo efektyvumą ir ugdavo naujos kokybės darbdavio ir darbininko (darbuotojo) santykius? Samdiniai sparčiai persiima meile, prierašumu ir ištikimybe bosui. Iš tiesų jaudinantis vaizdas, kai darbininkėlis laisvoje šalyje nevisada išdrįsta net nusišnipšti... bosu pusėn.

Kai kuriuos piliečius papiktino, kitus nudžiugino, trečius drūčiai nustebino naujausia žinia - darbiečiams“ kandidatavusiems į renkamąją valdžią, o ir patekusiems į ją, pavyzdžiui, į Seimą, oligarchas ar dar vis tebeformuojamo departamento „Krekenagurfix“ pasitobulinimo kursų Lukiškėse baigęs eksfinansistas mokėdavo apvalias sumeles - kam 30 tūkstančių, kam mažiau, kam daugiau. Juk vieną tautos atstovą ligos kamuoja - vaistukams reikia, kitas seimūnas labai daug išleidžia tarnybiniams pasivažinėjimams, trečiasis jau ir cigaretėms neištenka... Tokia labdaros forma verta spectarnybų, o ir kitų valstybės institucijų pareigūnų akylaus ir ausylaus dėmesio ir įvertinimo.

Negalima nubraukti ir bręstančio poreikio pataisyti teisinę bazę. Draudimas Seimo nariui gauti iš šalies dar vieną ar kelis atlyginimus (išskyrus honorarą už kūrybinę veiklą) kertasi su itin pažangia „tautos gelbėtojo“ praktika paremti „darbiečius“. Įsidėmėtina, kad tai vienintelė „partija“, kurios pavadinime puikuoja žodis „Darbo“. Kitų politinių partijų pavadinimuose tokio žodžio ir su žiburiu nerasite, matyt, todėl jos ir dirba prasčiau, o gal ir visai nedirba, tik kvailį volioja.

Suirutė „darbiečių“ gretose laikina. Laukiama firmos „Interbratskaja Bum bum kakao“ tyrimo rezultatai. Rapolas Putelė

metais „vadavo“ Budapeštą, Prahą, Berlyną, Afganistaną, o Ičkerijos Respublikoje karo veiksmai tebevyksta ir šiandien.

1950 m. gegužės 9 d. Prancūzijos Užsienio reikalų ministras Robert Schuman tarptautinėje konferencijoje paskelbė pirmąjį konkretų (anglies ir plieno) susitarimą, tapusį Europos Sąjungos kūrimosi pradžių pradžia. Gegužės 9-oji - Europos Diena. Jos turinys ir prasmė dar mažai aiškinamos, dar daug klaidinančios informacijos generuojamos iš Rytų, kuria siekiama iškreipti šio politinio darinio tikslus ir sumenkinti pasiekimus. APK išryškino dvi esmines svarbos tiesas. Totalitarinis režimas savyje brandina genocido politikos gemalą ir kelia grėsmę tarptautiniam stabilumui ir žmonijos egzistencijai. Antroji - bet kurios valstybės okupacija, tautos pavergimas, gyventojų naikinimas - bendra visos Europos nelaimė. Štai kodėl ES vertintina kaip unikalus žmonijos istorijoje eksperimentas, trunkantis jau septynią dešimtį metų ir akivaizdžiai parodantis kokiomis sąlygomis žemyno tautos šiame sambūvyje geba išsaugoti savitumą ir neprarasti orumo. Dar retai kur šia proga iškeliamos ES vėliavos. O vis tik gerokai apmaudu - juk esame ne tik Lietuvos, bet ir ES piliečiai. Nepritinka gėdytis gerų darbų ir siekių.

Trečiąjį gegužės sekmadienį bus pagerbiami partizanai ir vyks renginiai skirti kariuomenės ir visuomenės vienybės dienai. Ši šventė jau turi savo šviesias tradicijas dar iš Antrosios Respublikos metų. Ne visas ryškias dienas suminėjau, ne viską pasakiau, gal tik tai, kas labiausiai kėlė nerimo, kas širdžiai miela buvo...

Taikusis Atomas

dr. Rūta Gajauskaitė, kriminologė

Vien pažvelgus į pateiktus radiacijos paplitimo žemėlapius (1 paveikslas) aišku, kad pirmąsias 4 dienas po sprogimo dėl rytinio vėjo krypties, didžiausią spinduliotę gavo Baltarusija ir Baltijos valstybės. Net 1986 m. balandžio 30 d., pasikeitus vėjo krypčiai, Rusija vis dar nebuvo paliesta, nors tarša jau buvo paplitusi po visą Centrinę Europą ir siekė Skandinaviją, Vokietiją, Prancūziją ir net dalį Italijos.

Argi neironiška, kad šios šalys teikė pagalbą Rusijai, kaip nukentėjusiai? Pagal kokią komunistų informaciją „nemuštas ant mušto jomo“?

Čia pateiktus žemėlapius gavo Z. Vaišvila, kaip pamenate, tada pirmieji sualermavo švedai. Tačiau neįtikėtina radiacijos padidėjimą fiksovo ir Lietuvos mokslo įstaigos, tačiau neturėjo teisės tų duomenų skelbti. Tik „žalioji banga“ išdrįso iškelti problemą, sustabdė 3-jo AE bloko statybą bei užsibrėžė tikslą - visai uždaryti atominę.

Daug tikslesnius žemėlapius turėjo ir Maskva, nes kasdien specialus lėktuvas apskrisdavo teritoriją ir išmatuodavo

spinduliavimo intensyvumą. Tačiau jų iki šiolei nepateikė Europai. Argi tai ne nusikaltimas žmonijai, o ypač Lietuvai, gavusiai 400-600 didesnę dozę nei leidžiama, tačiau jau 20 metų įkyriai nutylima?

Tik po 1990 metų rinkimų, kai į Aukščiausiąją Tarybą pateko 4 žalieji, buvo pradėta rūpintis Černobylio avarijos pasekmėmis ir jau esamomis aukomis: sudarytas užtersimo žemėlapis, iškovotas tarptautinis pripažinimas, kad nukentėjo (be Rusijos, Baltarusijos ir Ukrainos) ir kitos šalys. Tuo pačiu ir gauta parama - 1 milijardas eurių (5 milijardai litų) Lietuvai ir po 0,5 milijardo eurių Latvijai ir Estijai, kaip perpus mažiau nuspinduliuotai. Kur dingio ši Europos parama galėtų smulkiau paaiškinti ekspremjeras G. Vagnorius, nes jokių dotacijų negavo Sveikatos apsaugos ar aplinkos apsaugos ministerijos, jokių kompensacijų negavo 7000 Černobylio avarijos likvidatoriai, nei specialūs centrai. Tačiau labai įtartina atrodo G. Vagnoriaus gyrimas, kad jo Vyriausybė vienintelė nepalikto Lietuvai skolų?

FIG. 2 RADIATION DISPERSION PATTERN ACROSS EUROPE 29 APRIL 1986

FIG. 3 RADIATION DISPERSION PATTERN ACROSS EUROPE 30 APRIL 1986

1 paveikslas: Radiacijos užtersimas Europoje 1986 m. balandžio 29-30 metu.

Penki milijardai litų ir visai nustekenta Sveikatos apsauga, kai kraujo vėžiui gydyti vaistų tegana kas penktas vaikas, kai protezų laukiama eilėje 4-5 metus, kai medikų atlyginimai išvarė geriausius specialistus į užsienį. Jau visai nekalbant apie profilaktines priemones visiems Lietuvos gyventojams, gavusiems 400-500 kartų didesnę radiacijos dozę nei leistina norma. Ir visai užmirštant, kad avarijos likvidatoriai, prievarta, nuogom rankom be apsaugos užkimšo tą „pragaro skylę“...

Penki milijardai ir viskas tyku, ramu. Štai ką reiškia „geležinė uždanga“ informacijoje. Arba netikra tiesa - nukentėjo kiti, bet ne mes... Jau pasimokė ant Mažeikių naftos- kiek bereikalingo triukšmo, tąsytosi po prokuratūras, teismus. Vis tiek- nieko kaltiesiems. Argi nesiperša mintis, kad prie lietuvių genocido prisideda ir atkurto Lietuvos valdžia? Štai ką reiškia, kai nebuvo atlikta desovietizacija.

(Bus daugiau) Tęsinys kitame numeryje *Ignalina*

Motinos Dienos Minėjimas Geelonge

Kaip Lietuvoje, lyg pavasaris žydėjo Geelongas, kai pirmą gegužės sekmadienį, lietuvių bendruomenė džiaugsmingai šventė Motinos dieną.

Pilna salė žmonių, daugiausia iš jaunų mišrių šeimų, susirinko pagerbti Motinas. Programą pradėjo ALB Geelongo Apylinkės valdybos pirmininkas Stasys Šutas. Jis

pakvietė šios šventės paskaitininę Birutę Kymantiene, kuri trumpai abiem kalbom apibūdino Motinos vaidmenį mūsų gyvenime ir užbaigė angliškai su lietuviška legenda apie Motinos šypseną. Programoje buvo gražių dainų, tautinių šokių, muzikos ir eilėraščių. Prie šios šventės, kaip ir kiekvienais metais, pagerbdami Mamas ir Močiutes, prisidėjo vyrai "židiniečiai". Jis paruošė skanius pietus.

Dainininkų grupė "Aidas" su mažąja dainininke, Lipšių anūke Teagan.

Dalis - "Viltis" choro, "Linus" ir "Gegutė" tautinių šokių grupių dalyviai. Tautinių šokių vadovės (tamsiai apsirengusios) iš kairės: Regina Bindokienė ir dešinėje Loretta Čižauskaitė-Tigani, taip pat Motinos Dienos minėjimo pranešėja. "Viltis" choro vadovė Aldona Scano, kuri taip pat yra "Aido" dainininė. Kiti "Aido" dainininkai taip pat yra aktyvūs "Viltis" choro choristai.

Visi Geelongo kultūriniai vienetai yra pasipildę naujais dalyviais, jų tarpe ir iš mišrių šeimų. Vien tik "Gegutė" šokių grupėje dalyvauja 12 porų! Pagritinas ALB Geelongo nuopelnas, tas įrodo, kad XXIV Australijos Lietuvių Dienose noriai dalyvaus ir pilnai bendraus lietuviškame gyvenime, daug naujų dalyvių.

Valio Geelongiškams ir prijauciantiesiems!

"Motutės Gryčia"

Motinos Dienos Minėjimas Melbourne

Vidurinė klasė - iš kairės Judrina, Lina, Benita, Kazytė, Aidas ir Tomas

Motinos Dienos proga Melbourne Lietuvių mokyklos mokiniai dovanavo savo Mamytėms ir svečiams rožytes, eilėraščius, įvairius šokius ir skambino pianinu.

Programą pradėjo pranešėja Aida Gogelytė pristatant mokinių tėvelį Žydrūną Strazdauską, kuris trumpai eilėmis pagerbė ir padėkojo Motinoms ir Močiutėms.

Pradinės klasės mokinys Gintas Žilinskas padeklamavo "Ačiū tau, mamyte". Po to su kitais pradinės klasės mokiniais: Tomu, Elaina, Paulium ir Gabi deklamavo "Dviratukas".

Tautinių šokių grupelė "Gintarėliai" - tik dvi poros - vadovaujant Nindrai Skeivytei, gražiai pašoko "Kalvelis" ir "Noriu miego".

Gaivilė Beliauskytė puikiai atstovavo vyresnę klasę deklamuoju "Tu numegzk man, Mama kelią".

Ne Melbourne mokyklos mokiniai Miranda ir Paulius prisidėjo prie programėlės. Miranda Tigani, viešnelė iš Geelongo visuomet pradžiugina žiūrovus savo talentais. Šį kartą ji paskambino pianinu L. Van Beethoveno "Fur Elise" ir deklamavo eilėraščių "Mamai". Paulius Beliauskis energingai pašoko breiką "Break dance".

Vidurinės klasės mokiniai Judrina, Kazytė, Benita, Aidas, Lina ir Tomas - gražiai deklamavo lietuvių poetų eilės ir padainavo dainelę "Mamytei". Akompanavo klasės mokytoja Aida Gogelytė.

Choreografė Valda Soliman paruošė pradinės klasės mokinius su moderniu šokiu - "asaros Lagūna". Po koncertėlio dalyviai vaišinosi kavute ir gražiai pabendravo. Mokyklos vaikai su tėveliais užbaigė Motinos Dienos šventę vaišėse "La Porchetta" restorane netoli Lietuvių Namų.

Mamytė

Pradinės klasės mokinukai šoka modernų "Vasaros Lagūna" - iš kairės: Gintas, Gabi, Elaina, Paulius ir Tomas. Jie pakviesti šokti A.L.Dienose Geelonge Jaunimo Vakare

Motinos Dienos minėjime šios jaunos šokėjos pasirodė su nauju šokiu "Nuotakos išlydėjimas". Jas paruošė Loretta Čižauskaitė-Tigani.

Vietinis australų laikraštis "The Geelong Advertiser" specialiai atvyko įamžinti nuotraukomis ir sekančią savaitę spaudoje rašė, kad muzika šiam šokiui buvo neseniai rasta Lietuvoje vienoje bažnytkaimelyje.

Sveikiname "Lino" ir "Gegutės" tautinių šokių grupes, bei jų vadoves Regina ir Loretta sugebėjusias sudominti viešą australų publiką.

Iš interneto: www.geelonglithuanians.com sužinojome, kad XXIV Australijos Lietuvių Dienų Tautinių Šokių Šventė užvardinta "Prie jūros" - "A Celebration of Lithuanian Folk Dance". Bus naujų šokių ir ypatingų svečių...

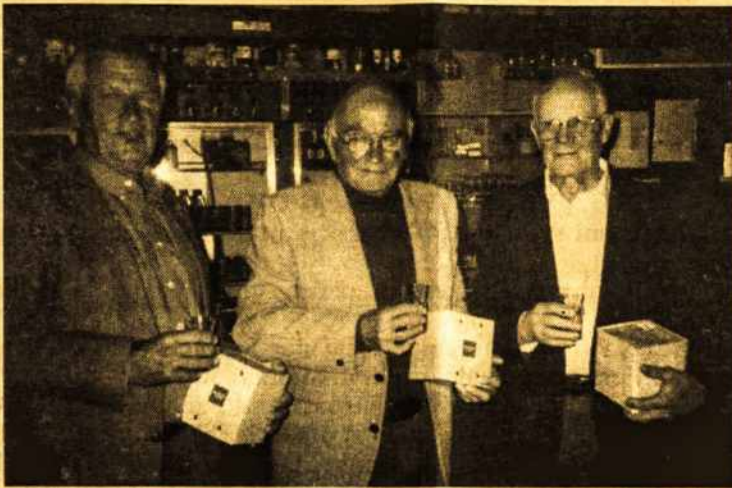

Motinos Dienos minėjime Miranda Tigani, 9 metų, elektroniniu pianinu, atlieka pora gražių žinomų muzikos kūrinių.

Melbourno Lietuvių Namuose (sekmadienį) gegužės 7 d. pietų metu Klubo pirmininkas Andrius Kaladė, MLKlubo narių vardu, padėjo buvusiai valdybai už kruopštų ir vaisingą darbą, pirmininkui Algii Kairaičiui, išdininkui Arūnui Skimbirauskui, ūkio dalies darbuotojui Zigmui Poškaičiui.

Visiems buvo įteikta prisiminimo dovanėlės.

MG

Iš kairės - Zigmo Augaičio nuotraukoje A. Skimbirauskas, A. Kairaitis ir Z. Poškaičis

TMID naujienos

Vilnius

LITUANISTINIO ŠVIETIMO SEMINARE - 16 ŠALIŲ ATSTOVAI

Šiandien Vilniuje prasidėjo Tautinių mažumų ir išeivijos departamento (TMID) prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės rengiamas tradicinis kasmetinis seminaras užsienio lituanistinių mokyklų vadovams ir mokytojams "Lituanistinis švietimas užsienyje".

Tris dienas truksiantis seminaras skirtas naujai įsteigtų užsienio lituanistinių mokyklų vadovams ir mokytojams. Jie bus supažindinti su naujausiais lietuvių kalbos mokymo metodais dvikalbėje ugdymo aplinkoje, nuotolinio mokymo galimybėmis, pasidalins darbo patirtimi, aptars aktualius švietimo ir kitus klausimus.

Seminare dalyvauja daugiau nei 25 lituanistinių ugdymo įstaigų atstovai iš Airijos, Argentinos, Austrijos, Baltarusijos, Belgijos, Danijos, Didžiosios Britanijos, Ispanijos, Italijos, JAV, Norvegijos, Prancūzijos, Rusijos, Švedijos, Šveicarijos ir Vokietijos.

„Lituanistinės mokyklos yra viena svarbiausių grandžių ugdant jaunąją užsienio lietuvių kartą. Jose suteikiama lietuvių kalbos ir kitos žinios, ugdomi būsimieji lietuvių

bendruomenių atstovai, kurių dalis, tikimės, grįš į Tėvynę. Savo ruožtu mūsų valstybė remia bendruomenių iniciatyvas ir teikia visokeriopą pagalbą“, - sakė TMID generalinis direktorius Antanas Petrauskas.

Departamentas kasmet aprūpina bendruomenes tautine atributika, metodinėmis ir mokymo priemonėmis, vadovėliais, literatūra, periodiniais leidiniais, rengia seminarus.

Lituanistines ugdymo įstaigas steigia užsienio lietuvių bendruomenės ar organizacijos, jose mokoma lietuvių kalbos, istorijos, etnokultūros, ugdomas pilietiškumas. Šiuo metu 25 valstybėse veikia 150 lituanistinio ugdymo įstaigų (daugiausia - 28 ir 21 Rusijos Federacijos Kaliningrado srityje ir JAV), kuriose mokosi 5675 moksleiviai.

Giedrius Šniukas
TMID Užsienio lietuvių skyriaus
Migracijos politikos ir informacijos
poskyrio vedėjas
Tel. (+ 370 5) 2709822, mob.
+370 61216193
el. paštas: giedrius.sniukas@tmid,
www.tmid.lt

Pasijuokime...

Merų vaišės

Lietuvos miesto meras atvyko į svečius pas JAV miesto merą - sėmtilis patirties. Merijoje jau laukia nukrautas stalas. Lietuvis klausia:

- Mere, čia mūsų žmonės domisi - už kokius pinigus visos tos vaišės? Amerikietis sako:

- Einam prie lango. Štai, matot tiltą?
- Matau.

- Jo pradinis statybos biudžetas buvo 100 milijonų dolerių. Paskelbėm konkursą, atsirado įmonė, kuri pastatė už 80 milijonų. Tai va, už likutį ir švenčiam.

Po kiek laiko JAV miesto meras atvyksta į Lietuvos miestą. Savivaldybėje jo laukia nukrautas stalas. Meras klausia kolegos:

- Ir mūsų žmonės domisi, už kokius pinigus keliate vaišės? Lietuvis atsako:

- Einam prie lango. Štai, matot tiltą?
- Ne.

- Tai va...

Mūsų dukrelės Nikitos Krikštynos

Pagaliau atėjo ta diena. Mūsų mylimos dukrelės Nikitos krikštynos įvyko balandžio 23-čią dieną per Didžiąsias Mišias. Susirinko kviesti svečiai ir gimines pamatyti kaip Nikita priėmė pirmą sakramentą. Krikšto tėvai buvo pusseserė ir gera draugė Laima Muceniekaitė ir brolis Saulius Balnionis.

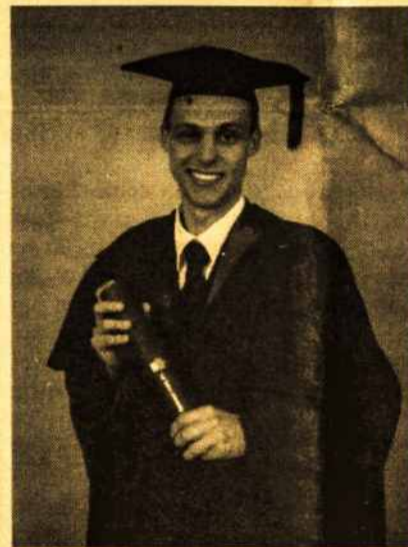
Kunigas Algis Šimkus labai gražiai pravedė krikštynas per Mišias ir buvo smagu matyti Nikitą žaidžiant bažnyčioj prie altoriaus. Po krikštynų mes visi susirinkom Lietuvių Klube ir prie gražiai

papuošto stalo pavalgėm skaniai skautų paruoštus pietus. Kunigas Šimkus maloniai priėmė pakvietimą papietauti su mumis ir labai smagiai visi praleidome popietę. Po kavutės ir skanių suneštų pyragų Nikita Sydney Valerija užmigo ant tėvelio rankų. Neužilgo visi atsiveikinome ir išsiskirstėme.

Tuo pačiu norėtumėm padėkoti kunigui Šimkui už sutikimą pakrikštyti mūsų dukrelę ir visiems svečiams už gražias dovanas ir gražiai praleistą laiką kartu.

Daina Balnionis ir Arvydas Krasnadamskiai

Sveikiname Rimą!

Rimvydas Statkus

Maloni rudens saulutė kvietė visus į didelę šventę - diplomų įteikimo ceremoniją.

La Trobe Universiteto Aktų salėje š.m. kovo 31 d. iškilmingai buvo įteiktas diplomus mums visiems gerai pažįstamam Rimvydui Statkui. Jam buvo suteiktas bakalauro laipsnis sveikatos mokslų fakulteto "podiatry" specialybėje. (Faculty of Health Sciences, Bachelor of Podiatry).

Rimvydas, mums geriau žinomas Rimio vardu, yra jauniausias tarp dviejų sesučių. Jis - Rasos ir Gedimino Statkų sūnus.

Nuo pat mažų dienų Rimas linksmas su visais mielai bendraujantis, randantis kalbą su kiekvienu, mažu ir dideliu, mėgiamas draugu.

Sulaukęs mokyklinio amžiaus, Rimas lankė St. Bedes pradžios mokyklą North Balwyn priemiestyje, po to sėkmingai baigė St. Kevin's berniukų gimnaziją.

Lietuvių tarpe Rimas veiklus nuo mažumės - jis ir skautas, ir šokėjas, ir sportininkas, ir puikus

organizatorius bei programų dalyvis.

Vos pradėjęs vaikščioti, nešiojo baltą skautų šlipsą, kartu su mama vykdamas stovyklauti. Dabar - skautas Vytis, šiais metais "Džiugo" tunto stovyklos adjutantas.

Rimas lankė ir baigė lietuvišką mokyklą ir puikiai kalba lietuviškai. Kai buvo mažytis, šoko tautinius šokius "Gintarėlių" grupėje, paūgėjęs - "Malūnėlio", vėliau įaugo į "Gintaro" ansamblį su kuriuo net kelis kartus lankėsi ir koncertavo Lietuvoje. Grįžo, pamilęs senelių kraštą ir jo žmones.

Rimas įsijungęs į lietuvišką veiklą, kuri artima jo širdžiai. Melbourno Lietuvių namai - jo antrieji namai. Šiuo metu jis yra ALB Melbourn apylinkės valdybos vice pirmininkas.

Rimas - geras sportininkas, jau eilę metų žaidžia krepšinį "Varpo" vyrų komandoje ir priklauso "Varpo" sporto klubo valdybai. Rimas džiaugėsi gavęs įvairiapusį profesinį patyrimą, turėdamas progą atlikti paskutiniųjų mokslo metų praktiką Hobarte, Royal ligoninėje, kurioje įsikūrusi didžiausia Australijoje "podiatry" klinika. Baigus universitetą, jam buvo pasiūlytas įdomus darbas toje pačioje klinikoje, kur pagal specialybę Rimas dabar ir dirba.

Sveikiname Rimą ir linkime kuo geriausios sėkmės ateityje.

Pagarba tėveliams Rasai ir Gediminui, išauginusiems gražią lietuvišką šeimą ir išleidusiems į mokslus visus savo vaikus.

Vyriausioji duktė Daiva šiuo metu gyvena ir dirba pagal specialybę Anglijoje, gražiame Cambridge mieste. Vidurinioji dukrelė Ginta, taip pat įgijusi bakalauro laipsnį sveikatos mokslų fakultete "podiatry" specialybėje, dar toliau tęsia mokslus.

Jauniausiam Rimui linkime visokeriopos laimės, pradėdant naują gyvenimą.

Dalia Didžienė

Akimirkos iš susitikimo su Prezidentu

Su Prezidentu Valdu Adamkum, iš kairės Jieva Ariėnė, Melbourne Lietuvių Bibliotekos vedėja ir lietuvių kalbos vertėja; ir Raimonda Malakūnaitė, Socialinės Globos Moterų Draugijos narė.

Pakalbėkime apie sveikatą...

Kulinarija pagal V. Saka > Fast food – greita mityba ar lėta mirtis?

Švedų mokslininkai ištyrė, kad bulvių „čipsai“, taip vadinamos „bulvės fri“ ir „hamburgeriai“ (bifšteksai) turi savyje tokį didelį kiekį kancerogenų (cheminis junginys, skatinantis piktybinių navikų susidarymą), kad šių valgių mėgėjai ir garbintojai yra tiesiog pasmerkti įvairiems onkologiniams arba geriausiu atveju – nerviniams sutrikimams. Ar ne todėl „makdonaldinių“ maistu maitinami vaikai pasižymi nervingumu, kartais ir nenusakomu elgesiu?

Tyrimai buvo atlikti Stokholmo universitete (Stockholm University), o tiriamasis kancerogenas, kuris susidaro ankščiau minėtuose produktuose, buvo akrilamidas (acrylamide). Paprasčiau tariant, kancerogenas atsiranda kepant ir gruzdinant daug angliavandenių turinčius valgius. Beje, tai svarbu yra ir picų „fanatams“ bei ryžių garbintojams, nors ryžiai pagal senąsias maisto vartojimo tradicijas laikomi dietiniu produktu...

Švedų biochemikai nustatė sensacingą ir šokiruojantį faktą, kad įprastame bulvinių „čipsų“ pakelyje kancerogenai 500 kartų (!!!) viršija tas normas, kurias geriamajam vandeniu nustatė Pasaulinė Sveikatos Organizacija (World Health Organization, WHO). Bulvėse „fri“ ir mėsinuose (Burger King), kurie parduvinėjami Švedijos „McDonalduose“, kancerogenų norma viršyta net 100 kartų, tas pats pasakytina ir apie picas. Šiandien, kai statistinis lietuvis suvalgo 8 kartus daugiau picų nei tradicinių lietuviškų valgių, drąsiai būtų galima teigti, kad statistinis lietuvis žiupsneliais į save ir į savo vaikus krauna kancerogenus, tuo ir save, ir savo palikuonis bei kelias ateinančias kartas pasmerkdamas būsimiesiems vėžiniams susirgimams...

Švedų mokslininkas Livas Buskas (Leif Busk), vadovaujantis Švedijos Nacionalinės maisto asociacijos (Sweden's National Food Administration) tyrimų departamentui, tiesiog pritrenktas gautais tyrimų rezultatais pareiškė, kad per 30 savo specializacijos metų maisto

pramonėje „tokių dalykų dar neteko regėti“...

Neįtikėtini ir ypatingai svarbūs tyrėjų atradimai privertė pakeisti mokslinių atradimų tradicinius pristatymo būdus: pradžioje kolegų recenzijos, paskui publikacijos specialiuose leidiniuose ir tik paskui „kontaktai su visuomene“. Mokslininkai, matydami, kad ši kartą jų gauti duomenys rodo apie jau veikiančią „uždelsto sprogimo bombą“, visų pirma nutarė organizuoti spaudos konferenciją.

Akrilamidas yra balta arba skaidri kristalinė medžiaga, tirpstanti vandenyje. Žinoma, kad jis ardo nervinę sistemą ir, pagal onkologų duomenis, yra geninių mutacijų bei piktybinių navikų pilvo ertmėje atsiradimo priežastis. Šie duomenys gauti tiriant gyvūnus.

Pagal JAV Aplinkos apsaugos valdybos (The US Environmental Protection Agency) klasifikaciją, akrilamidas įeina į tų kancerogenų grupę, su kuria kontaktuojant patiriami „vidutinio sunkumo sveikatos pažeidimai“.

Gali būti, kad greitai šitokio maisto komplekto pardavėjai pakliūs į kalėjimą

Pagal Pasaulinės sveikatos organizacijos (WHO) reikalavimus, viename geriamojo vandens litre turėtų būti ne daugiau kaip vienas mikrogramas akrilamido. Pagal naujus Europos sąjungos reikalavimus, akrilamido kiekis sumažintas iki 0,1 mikrogramo. Suprantama, šių reikalavimų Lietuvos sveikatos centras arba nežino, arba korupcijos sumetimais nepaiso. Tyrimais buvo nustatyta, kad virtose bulvėse ir mėsoje kancerogenų iš vis nesusidaro. Ar ne todėl, kai senovėje lietuviai maistą gamindavo duonkepėse krosnyse (gaminami daugiausiai būdavo virti, troškinti, slopinti patiekalai), vėžinėmis ligomis mažai kas sirgdavo? Šiandien užsienio kulinariniai žurnalai, interneto kulinarinės svetainės daug dėmesio skiria garintiems ir virtiems

XXIV AUSTRALIAN - LITHUANIAN CULTURAL & SPORTS FESTIVAL
2006

LITHUANIAN GEELONG COMMUNITY INC.

Pettit Park · Beauford Avenue · Bell Post Hill
PO Box 45 North Geelong 3215
Phone 03 5278 7563
ABN 22 746 677 391

XXIV AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENŲ IR SPORTO ŠVENTĖS GEELONGE 2006 MENO PARODA

Kviečiami visi menininkai, kurie nori parodyti savo darbus Meno Parodoje.

Paveiksłai turi būti įrėminti, paruošti pakabinimui ir ne didesni kaip 80x70cm.

Meno Parodos organizatoriai nepardavinės Jūsų darbus, tačiau suinteresuoti pirkėjai tai galės padaryti asmeniškai.

Mes mėėjai tarpininkausime, todėl prašome įkainuoti paveiksłus skirtus pardavimui. Kitu atveju, prašome pažymėti (NFS), kad neparduodama.

Paveiksłai turi būti pristatyti į WEST GEELONG TOWN HALL, 155 PAKINGTON STREET Parodu Sale ne vėliau kaip gruodžio 26d., antradienį tarp 9.30-12.00 val ryto.

Meno Paroda bus atidaryta kasdien nuo gruodžio 27d., trečiadienio iki gruodžio 29d. Penktadienio, nuo 10.00-16.00 val. vakaro.

Pasibaigus Meno Parodai paveiksłus prašome atsiimti gruodžio 30d., šeštadienį, nuo 10.00-12.00 val ryto.

Meno Parodai formas galima gauti per website

www.geelonglithuanians.com

arba skambinti tel. (03)52619730 ar rašyti Mrs. Susan Saunders-Kisielis, 1204 Horshoe Bend Road, Torquay, Vic.3228

sekretorė Irena Luscombe

10/04/2006

Iš k. į d. sėdi: J.Starinskienė, L.Čižauskaitė-Tigani, S.Saunders, I.Skerytė-Luscombe, S.Šutas, S.Lipšienė. Stovi: K.Starinskas, A.Kisielis, C.Tigani, A.Luscombe, R.Zenk, R.Zenk, L.Stumbrienė, R.Steep. Nuotraukoje trūksta: A.Scano, L. & L-A.Koszela.

Committee Secretariat:

Committee Chairman

And GLB president

Mr. Stan Šutas

1st Secretary

(Lithuanian language) Mrs. Irena Skerytė-Luscombe

2nd Secretary

(English language) Mrs. Irena Stumbrienė

Treasurer

Mrs. Rita Zenk

Fundraising Advisor

Mr. Richard Steep

Sponsorship coordinator

Mr. Charles Tigani

Webmaster

Mr. Anthony Luscombe

Events Liaison Members:

Sports:

Mrs. Lucy Koszela

Choir Concert:

Mrs. Stase Lipšienė

Folk Dancing and

Funding liaison

Mrs. Loretta Čižauskaitė-Tigani

Poetry, literature and

Music

Mrs. Aldona Scano

Mr. Romas Zenk

Mrs. Stasė Lipšienė

Mrs. Jovita Starinskienė

Miss Lee-Anne Koszela

Ms. Sue Saunders

Mr. Algis Kisielis

ALB KV:

Mr. Kaja Starinskas

Ballet:

Youth talent night:

Art exhibition

valgiams, ypatingai troškiniams. Ne tik aukštesnio rango, bet ir bet kuri maitinimo įmonė, kurioje dirba mitybos specialistai, o ne analfabetai diletantai, savo klientams valgiaraščiuose siūlo didelį

pasirinkimą troškinių, o ne keptų valgių, beje, ir labiau apsišvietę klientai mėsos, žuvies, paukštienos kepsnių užsisako žymiai mažiau.

(Bus daugiau)

Iš Mūsų Parapijų

Redaktorei M. Geštautienei išvykus atostogom į Lietuvą, jos pareigas pasiskirstė J. Šneideris ir B. Kymantienė. Korespondencijas siųsti į redakciją arba elektriniu paštu - adresai "Tėviškės Aiduose."

Birželio mėnesį, **Gyvojo Rožančiaus Brolija**, meldžiasi, kad visos krikščionių bažnyčios susijungtų po vienu tikru ganytoju.

Pensininkų Dėmesiui

Š. m. birželio mėn. 13 d (antradienį), pensininkai renkasi pietums į Lietuvos Namus 11 val ryto.

Kviečiame visus narius dalyvauti.

MLP Sąjungos valdyba

Melbourno Lietuvių bendruomenės Kino Popietė

Birželio 11 dieną pirmą valandą po pietų bus rodomas "Velnio Nuotaka" - muziklas Lietuvių Klubo baro salėje.

Kviečia jaunoji ALB Melbourno Apylinkės Valdyba

ALB Melbourno Apylinkės Valdyba ruošia

Gedulo ir Vilties minėjimą birželio 18d. 1.30 val.p.p.,

Lietuvių Klubo teatro salėje.

Vyresnių sesių dėmesiui!

Esame kviečiamos dalyvauti Australijos Lietuvių Dienose Geelonge, kurios įvyks gruodžio mėnesyje.

Kviečiame visas vyresnes skaites, kiekvieną ketvirtadienį iki birželio 15 d. rinktis į Lietuvos namus, 44 Errol St. North Melbourne 7.30 val. vakaro. Po repeticijos kavutė ir linksmas pabendravimas. Dalyvės gali paskambinti dėl išsamesnės informacijos vyr. sesei Danutei Levickienei telefonas 9840 0070.

Iki pasimatymo sesės!

Check out the news of what the Lithuanians are up to in Geelong. Pass this address on to anyone that may be interested.

Our website address is www.geelonglithuanians.com

We will continue to develop it as the year goes and information comes to hand.

Secretary Irena Luscombe

Nuo Redakcijos,

Primename, kad už skelbimų ir parašytų straipsnių turinį redakcija neatsako. "Tėviškės Aidų" redakcija atsiprašo a.a. Antano Skerio šeimą už iškraipytus faktus.

Gerb. Redaktorė, "Tėviškės Aidai",

Jūsų laikraštyje "Tėviškės Aidai" Nr. 5 (2006.03.22) 6 psl. Išspausdinote L. Budzinausko straipsnį "Tu šventi aštuoniasdešimt" apie Juozą Gailių ir nepatrikintų faktų. Straipsnis neteisėtai atėmė autorystės teises a.a. A. Skerio ir iškraipė ALB Geelongo Bendruomenės tuometinius faktus.

J. Gailius nesuorganizavo pirmąjį Australijos Lietuvių Metraščių 1961 m., nes ALB Geelongo Apylinkės pirmininku buvo 1964 metais ir nebendradarbiavo su a.a. Antanu Skeriu išleidžiant Geelongo Lietuvių Bendruomenės Kroniką 1948-1978 m. 1980.

a.a. Antanas Skerys yra vienintelis autorius "Geelongo Lietuvių Bendruomenės Kronikos 1948-1978. visos šios knygos kronikos teises autorius pasilaiko sau. a.a. Antanas Skerys pats atspausdino 30 egz. Knygą primityvia spausdinimo priemonių dėka. Jis nebuvo tik mašininkė, kaip rašo laikraštis.

Dėka Geelongo Lietuvių bendruomenės pasiūventusių buvusių valdybos narių kaip Adolfas Obeliūnas ir kitų, visi apylinkės valdybos protokolai ir įždininkų ataskaitos yra išsaugoti.

Taiigi pagal 1964 m.10.4 d. ALB Geelongo apylinkės visuotinio lietuvių susirinkimo protokolo Nr. 22ištrauka cituoju:

P.J. Gailius padarė pranešimą, dėl paminklinės lentos įrengimo Geelongo mirusiems lietuviams pagerbti. Lenta turėtų būti įrengta Lietuvių namuose. a.a. Mečys Kymantas pasiūlė užvesti **Metraščių vietoj paminklinės lentos**. Metraštyje turėtų būti minimi mirusieji ir kiti aktyvieji tautiečiai prisidėję prie bendruomenės veiklos.

Po tolimesnių diskusijų ir pasitarimų susirinkimas pirmininkaujant a.a. dr. S. Skapinskui, paprašė susirinkimo sekretorių K. Bielkų užprotokuluoti sekantį nutarimą:

1. Susirinkimo nutarta įrengti Lietuvių Namuose paminklinę lentą, ir užvesti Geelongo Lietuvių Istorijos knygą.

a.a. dr. S. Skapinsko pasiūlymu susirinkimo nutarta pakviesti komisiją užvesti ir redaguoti Geelongo Lietuvių Istorijos knygą. Komisija sudarė: a.a. Mečį Kymantą, Vyt. Bindoką ir a.a. dr. S. Skapinską.

1965 m. gegužės 2 d. visuotiniame apylinkės susirinkime J. Gailius baigdamas savo kadenciją įteikė istorijos rašymo komisijai didelio formato ir puslapių skaičiumi knygą, į kurią turėjo būti surašytas visas Geelongo lietuvių virš paminėtas gyvenimas. (Kronika 4 psl.).

Tačiau nepajudėjęs darbui po trejų metų 1967 m. sausio 7 d. ALB Geelongo bendruomenės valdybos susirinkime pirmininkaujant a.a. dr. S. Skapinskui Apylinkės valdyba nutarė kreiptis į a.a. Antaną Skerį dėl Geelongo Lietuvių Istorijos rašymo. Netrukus perdavė jam tą didelę, bet vis dar tuščią knygą.

a.a. Antanas Skerys sutiko parašyti istoriją ir remdamas surinktais dokumentais ją pavadino Geelongo Lietuvių Bendruomenės Kronika 1948-1978.

Mes buvome liudininkais kai brendo ši knyga ir 1980 m. buvo išspausdinta. Mano vyras paaukojo daug metų ir darbo valandų, kad paliktų

ateinančioms kartoms Geelongo lietuvių kurimosi ir darbo lietuvių pavyzdį.

Minėta knyga 1982 m. buvo padovanota visoms Australijos lietuvių bibliotekoms, laikraščiams "Tėviškės Aidai", "Mūsų Pastogė", Adelaidės lietuvių archyvai, Lietuvai ir eilei atskirų asmenų. A.a. Antanas Skerys gavo eilę padėkos laiškų.

Tuometinis "Tėviškės Aidų" redaktorius a.a. dr. kunigas Pranas Dauknys dėkodamas už Geelongo Lietuvių Bendruomenės KRONIKĄ 1948-1978 m., reišė autoriui didelę pagarbą už tokį puikų istorinį veikalą ir pristatė knygą 1982 metais "Tėviškės Aidų" skaitytojams.

Mes, Regina ir Irena Skeriai reikalaujame, kad laikraštis "Tėviškės Aidai" kuo greičiau atšauktų neteisingus paskelbtus faktus ir viešai atsiprašytų mūsų šeimos už padarytą moralinę skriaudą.

Priedas: 1. "Tėviškės Aidai" Nr. 7 1982 m. vasario mėn. 20 d. a.a. dr. kun. Pr. Daukno straipsnio kopija, apie Geelongo Lietuvių Istoriją išl. a.a. Antano Skerio.

2. Geelongo Apyl. Valdybos posėdžio protokolas Nr. 5 iš 28.7.1957 m.

3. Geelongo Apyl. Valdybos posėdžio protokolas Nr. 4 iš 1960 m lapkričio 20 d. apie Australijos Lietuvių Metraščių įsipareigojimus.

4. Geelongo Apylinkės visuotinio lietuvių susirinkimo protokolas Nr. 22 iš 1964.10.4 d. a.a. M. Kymanto pasiūlymas užvesti Metraščių.

Pasirašyta: žmona Regina Skerys ir dukta Irena Luscombe. 2006.05.09

A. † A. Stefanija Kervelytė-Kazlienė

V. Baltučio žodis:

Atėjus valandai, tenka palikti visa, kas per gyvenimą telkta, svajota statyta, lyg žemiškoji kelionė tęstųsi begalybėn. Deja, iškeliaujame tuščiomis rankomis, palikdami artimųjų tarpe skausmą ir liūdesį, kuris yra dalis mūsų gyvenimo, ypač valandose, kai išlydime brangius mums asmenis. Šiandien amžinybėn palydime Stefaniją Kazlienę, kuri po sunkios ligos iškankinta, š.m. balandžio 25-tos ankstų rytą paliko šį pasaulį. Nutrūko aštrūs skausmai, kartu ir gyvenimo viltis. Toks visagalio nustatytas gyvenimo kelias, be jokios galimybės iš jo išlysti, išvengti pabaigos, kuri artėja prie kiekvieno iš mūsų, kam suteikta laimė gimti ir gyventi. Tavo kelionė iš gimtojo krašto Aukštaitijoje, Rokiškio, buvo kaip ir mūsų visų kelionė į karo nualintą Vokietiją, iš ten į Australiją, kur sukūrei šeimą ir užauginai tris sūnus: Povilą, Petrą ir Joną. Turėdama gražų balsą, iki šeimos sąlygos leido, dainavai chore, šokai tautinius šokius, priklausė Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugijai, dalyvavai Adelaidės lietuvių gyvenime. Šv. Kazimiero parapijos ir savo šeimos vardu parašiu nuoširdžią užuojautą vyrui Leonui, sūnams Povilui, Petriui ir Jonui ir jo šeimai. Viešpatie, suteik Jai amžiną ramybę savo prieglobstyje.

S. Vasiliauskienės žodis:

Atrado ramybę amžinybėje a.a. Stefa Kazlienė, Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos ilgametė narė. Mes liūdime kartu su šeima, sielvartaujame, jos netekus. Suraminimą turime tik žinojime, kad ji tik pirm mūsų iškeliauvo į tobulą gyvenimą. Šv. Mergele Marija, mūsų draugijos globėja, leisk mūsų Stefutei paskęsti Tavyje, pabaigus skausmo kupiną šios žemės gyvenimą. Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos ir savo šeimos vardu reiškiu gilią užuojautą vyrui Leonui sūnams Petriui, Povilui ir Jonui su šeima, bei artimiesiems. Ilsėkis ramybėje, brangi sese Stefute.

Povilo žodis: "Sudiev, Mamyt".

Iki paskutinės valandos su meile, globojau ir bandžiau atsidėkoti tau, Mamyt, už visą vargą, kurį išvargai su mumis, keturiais vyrais. Žinau, buvo nelengva, reikėjo dirbti įvairius darbus, mus auginant. Ejai iš vieno darbo į kitą - valytoja, dirbai su elektros vielomis, o vėliausiai įsidarbinai pas S.A. gubernatorių tarnų prižiūrėtoja. Bet daugiausia širdies įdėjai mūsų auklėjimui ir gerbūviui. Niekad neužmiršiu, kai prieš mirtį, negalėdama kalbėti, su ašaromis akyse man mirkčiojai su dėkingumu už lašelį medaus, uždėtą ant tavo lūpų. Ačiū už viską - iki pasimatymo, Mamyte. E. Varnienė

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$5 V. Bladzeviciene, \$20 E.

Karblane, \$55 F. Borumas

\$50 Danutė Kaušilienė iš

Vilniaus.

Nuoširdi padėka visiems aukotojams, kartu prisiuntusiems prenumeratą.

ALKF ir "T.Aidų" darbuotojai

Aukos Kunigui ir Parapijai

\$30 E. Karblane.
Nuoširdžiai dėkojame už auką.

Kun. A. Šimkus ir Parapijos Taryba

Spindulėliai

Mūsų mažiausi, lietuvių kalbos mokyklėlės jauniausioji klasė, rašo.

Mokytoja Gailė Adamavičienė uždavė keletą klausimų, į kuriuos mokiniai atsakė šitaip:

Kur gimė tavo Mama ir Tėvelis? Kokios spalvos sudaro Lietuvos vėliavą? Kas yra Lietuvos sostinė ir kokios upės Lietuvoje? Kokie Lietuvos didmiesčiai?

Mano Mama gimė Lietuvoje, o mano Tėtis gimė Egipte. Lietuvos vėliavos spalvos yra geltona, žalia ir raudona. Geltona - tai saulė, Žalia - tai laukų spalva ir raudona - tai kraujas. O kartu - tai Lietuva! Vilnius yra Lietuvos sostinė. Aš žinau upes - Nemuną ir Nerį. Aš žinau Kauną ir Panevėžį.

Elaina Soliman, 6 metų.

Mano Mama gimė Lietuvoje Vilniuje. Mano tėtė gimė ir užaugo Australijoje, Melbourne. Lietuvos sostinė yra Vilnius. Lietuvos vėliava yra geltona, žalia ir raudona. Lietuvos upės yra Nemunas, Neris, Venta ir daug kitų upių. Lietuvos didmiesčiai yra Vilnius, Kaunas, Klaipėda, Šiauliai ir Panevėžys.

Gintas Žilinskas, 7 metų.

Mano Mama ir Tėvelis gimė Australijoje. Mano "čiupa" gimė Kaune prie Birštono, Lietuvoje. Vėliavos spalvos yra geltona, žalia

ir raudona. Lietuvos upės yra Nemunas ir Dubysa. Lietuvos didmiesčiai yra Vilnius, Kaunas ir Klaipėda.

Tomas Adamavičius, 7 metų.

Mano vardas yra Pauliukas Sadauskas ir aš esu 7 metų. Mano Mama gimė ir užaugo Lietuvoje. Mano Tėvelis gimė ir užaugo Melburne. Lietuvos sostinė yra Vilnius. Lietuvos vėliavoje yra trys spalvos - geltona, žalia ir raudona. Trys dideli miestai yra Vilnius, Kaunas ir Klaipėda. Mano brolis ir tėvelis važiuoja į Lietuvą. Aš noriu važiuoti į Vilnių kai būsiu didelis. Ten gyvena mano seneliai.

Atsakymai apie Lietuvą

What I know about Lithuania? Aš žinau labai daug apie Lietuvą, nes aš gimiau toje šalyje ir gyvenau ten iki man sukako 5 metai. O ir dabar kasmet aš nuvažiuoju į Lietuvą 2 kartus į metus - vasarą ir per Kalėdas. Lietuva yra graži maža šalis viduryje Europos prie Baltijos jūros. Ten gyvena tiek pat žmonių kaip ir Melbourne. Lietuvoje žmonės kalba lietuviškai, bet aš beveik visiškai užmiršau tą kalbą.

The colours of the Lithuanian flag? Lietuvos vėliavos spalvos yra: geltona, kaip kviečių spalva laukuose; žalia, kaip šalies miškai; ir raudona, kaip kraujas, pralietas už mūsų tautą.

Where were my parents born? Mano Tėtis gimė Vilniuje, Lietuvos sostinėje, o Mama Ballarate, netoli Melbourne, Australijoje.

What are the big cities of Lithuania? Vilnius yra Lietuvos sostinė ir didžiausias šalies miestas. Antras yra Kaunas prie Nemuno upės. Dar yra uostamiestis Klaipėda prie Baltijos jūros. Na ir dar pora mažesnių, šalies viduryje - Panevėžys ir Šiauliai.

What are the rivers of Lithuania? Didžiausia Lietuvos upė yra Nemunas. Jis teka pro Kauną ir įteka į Baltijos jūrą. Antra pagal dydį upė yra Neris, ji teka pro Vilnių ir įteka į Nemuną ties Kaunu. Dar mano Tėtis mėgsta meškerioti Merkyje ir Žeimenoje, kurios yra labai gražios upės miškuose. Ir dar Lietuvoje yra šimtai kitų upių ir upelių.

And... What Lithuania means to me? Man Lietuva reiškia mūsų namą Vilniuje prie miško, kur mes švenčiam Kalėdas su visa šeima, senele ir Rūta, mano teta. Taip pat reiškia vasarą, kai Australijoje šalta ir nesmagu, gražius miškus, kur daug uogų ir grybų. Dar Lietuvoje visada atostogos, nes nereikia eiti į jokią mokyklą! Tik va kol kas Lietuvoj visai nėra draugų, tad lieka tik Mama, Tėtis ir mano buvusi auklė Aušra. Aaa, dar kartais mes visa šeima einam į teatrą žiūrėti baleto ar operos. Na beveik ir viskas. Išskyrus, kad tai yra mano gimtinė.

Gabrielė Naktinytė, 10 metų.

Kas yra geras tėvas?

*Geras tėvas dalyvauja savo vaikų gyvenime. Jis lanko vaikų mokyklos šventes, sporto varžybas ir kitus renginius. Jis įtraukia vaikus į savo gyvenimą - pavyzdžiui, nusiveda ir parodo savo darbo vietą, pasiima su savimi taisyti automobilio.

*Geras tėvas daug ko tikisi iš vaiko, tačiau taip pat priima vaiką tokį, kok jis yra, ir jį palaiko. Jis pažįsta savo vaiką ir niekada dėl jo nesigėdija.

*Geras Tėvas nustato ribas ir yra griežtas. Jis leidžia vaikui žinoti savo

įsitikinimus ir lūkesčius, bet pasikliauja aiškinimui ir argumentais, o ne jėga.

*Geras tėvas leidžia laiką su savo vaikais. Jis žino, jog tai yra investicija į vaikų ateitį. Dauguma suaugusių vaikų tėvų prisimena tas dienas, kai vaikai gyveno kartu, ir gailisi, jog skyrė jiems per mažai laiko.

*Buvimas kartu yra naudingas tiek vaikams, tiek tėvui. Vienas tėvas yra pasakęs, jog tėvystė jį padarė stipresnį ir geresnį kaip žmogų.

Šventoji duona

Retai pas mus kvepėdavo ragaišis, Retai nuo pečiaus dvelkė šiluma. Todėl, kai duona, būdavo, užmaišius į pečių malkas kraudavo mama, -

Tai mus, mažus, klupdydavo ant lovos. Duonelė, ji sakydavo, šventa! Ne veltui, pirmą kepalą pašovus, Žegno davu jį drebančia ranka.

O kai lig soties duonos prižiaumoji, Tai ir į aslą nukrenta pluta. Pamatęs tėvas šaukštau užsimoja: - Pakelk, sūnau, duonelę! - Ji - šventa.

Justinas Marcinkevičius

Kaip garsinti Lietuvos vardą

Šaunusis mūsų dainininkų sekstetas Eurovizijos konkurse su grėsmingais pašūkaliojimais, primenančiais Rytuose pamėgtą stiprią žodį, traukė kupiną pasitikėjimo savo jėgomis ir garantuota sėkme dainą „We are the winners“ - nugalėtojai. Ilgai rinktasi ką dainuoti, kaip dainuoti, ilgai repetuota, galiausiai laimėta šešta vieta. Iki penktos pritrūko balsų. Gerokai apmaudu, kad ambicingo pasigyrimo europiečiai neišgirdo. O atstovauti Lietuvai tokiam prestižiniame tarptautiniame renginyje buvo ruošiasi labai nuosekliai. Konsultantai, o jų, matyt, buvo ne vienas ir ne dešimt, patarinėjo pradėti nuo svarbiausio. Parinkti tekstą ir muziką, kur nebūtų nė kvapelio lietuviško žodžio, lygiai taip pat ir tautinės melodijos.

Tikriausiai variantas, kai vienas punktelis plėšiamas angliškai, o kitas lietuvių kalba dainuojamas pasirodė nepriimtinas. Ką pamans europiečiai - nejaugi lietuviai iš vidurio kaimo atsibastė, kad sudainuoti europine kalba, visos dainos nemoka. Labai būtų pagadinęs įvaizdį net vienas lietuviškos dainos žodžio skiemuo. Laimei šios tykojančios kliūtis bendromis pastangomis buvo tikrai sėkmingai

išvengta. Ir kitų šalių dainininkai siekdami originaliai pabrėžti savo tautinį tapatumą, iš paskutiniųjų stengėsi savo dainą sudainuoti euroviziška kalba, būtent, anglų.

Gerokai papiktino prancūzai - jie išdrįso Eurovizijos estradoje gimtąja kalba dainuoti! Gerai žinomos jų ambicijos būti prancūzais visur ir visada, bet už tai ir buvo nubauti - jiems toli iki šeštosios vietos. Tačiau tikras nesusipratimas įvyko kai bosniai šauniai trinktelėjo valstybine bosnių kalba (o gal serbų?) ir jiems nesusivokėliai europiečiai trečiąją vietą! Čia jau verta būtų ir į Strasbūro teismą kreiptis.

Eurovizinininkų išradingumą ir novatoriškumą liudija ir toks faktas. Turime gerą pusšimtį lietuvių kompozitorių profesionalų, dar senjorų per tris dešimtis. Greičiausiai iš šio, žanrų prasme įvairiaspalvio profesionalų muzikų korpuso, organizatoriai nieko verto atstovauti Lietuvai nerado? Tai iš tiesų stebinantis novatoriškumas - garsinti Lietuvos vardą, kategoriškai vengiant lietuviško žodžio, lietuviškos tautinės ar originalios melodijos, ignoruojant mūsų muzikos kūrėjus. Tokia praktika pasiteisino, bet to aiškiai nepakanka

pakilti dar nors vienu laipteliu vertinimo skalėje.

Vienas iš „Gero ūpo“ vedėjų ponas Stanislovas taip pat neabejingas Eurovizijos konkursams. Jis atkreipė dėmesį į vieną reiškinį, kurio renginių kritikai vertintojai dar nepastebė, veikiausiai, nuduoda nepastebį. Koks spalvingas, koks žaismingas moteriškų apatinukų fejerverkas! Siuvėjus ir modeliotojus turėtų sudominti išradingo taupumo fenomenas. Šiam fenomenui neabejingi ir vyrų, nors jau yra visko matę ir patyrę. Jei kūnui pridengti praėjusio amžiaus pradžioje reikėdavo ne vieno sieksnio audeklo, tai dabar pakanka kelių siaurų skiautelių.

Tik apmaudu, kad lygių teisių epochoje čia ryškiai, ir kol kas be jokių prosvaisčių užleisti pirmumą, vyrauja dailiosios lyties atstovės. Šią akį rėžiančią neteisę reikėtų ryžtingai atitaisyti. Belieka tik įsivaizduoti, jei koks kresnas gerai sukaltas basagalvis dėdulė Eurovizijos estradoje, pasiskėtriotų tik su vienais apatinukais. Dedu galvą - efektas būtų ne tik novatoriškas, bet ir pritenkiantis. Ko gero ir bosniamis nosis būtų nušluostyta. Taigi dar ne visi rezervai išnaudoti Lietuvos vardui garsinti.

Rapolas Putelė

Birželis

4 d. - Sekminės. Tėvo diena.
11 d. - Šv. Trejybės šventė.
13 d. - Šv. Antanas.
14 d. - Gedulo ir Vilties diena.
15 d. - Devintinės. Šv. Kristaus ir kūno ir kraujo šventė.

23 d. - Rasos.
24 d. - Šv. Jonas Krikštytojas.
29 d. - Šv. Apaštalai Petras ir Paulius.

Biržis, jaunius, sėmenis, kirmėlių pūdymo, mėšlinis, visjavis, sienpjovys - tokie senieji mėnesio pavadinimai.

Sekminės - šventosios Dvasios atsiuntimo šventė, švenčiama praėjus septynioms savaitėms po Velykų. Senovėje ši šventė buvo susijusi su augalijos garbinimu. Ypatingą reikšmę turėjo pirkių, kiemų puošimas žaliais berželiais. Piemenys apvainikuodavo bei apkašydavo berželiais karves, skerdžius - bulių. Už tai šeiminkė juos apdovanodavo sūriais, kiaušiniiais arba virtiniais, kurių paprastai duodavo po septynis. Skaičius septyni turėdavo atnešti žmogui laimę ir džiaugsmą. Beržams buvo priskiriama magiška augumo jėga, tikint, kad šio medžio gyvybingumas galįs persiduoti žemei, gyvuliams, žmonėms, visai augmenijai.

Per Sekmines buvo garbinamas ir vanduo, reikalingas pasėliams ir kitiems augalams.

Senieji kaimo žmonės per Sekmines eidavo į laukus su šeimomis "rugelių lankyti" arba "paruges", kad padidintų javų brandą ir derlingumą.

Lietuvoje Tėvo diena švenčiama pirmąjį birželio sekmadienį. Šią dieną vaikai ypatingą meilę ir pagarbą reiškia savo Tėvui, pabrėžiama tėvystės svarba šeimoje.

Devintinės - devintoji diena po Sekminių, vadinama Dievo Kūno švente. Šią dieną rinkdavo devynias žoles, pindavo devynis vainikus, nešdavo į bažnyčią pašveninti ir parsinešdavo tik po devynių mišparų. Tikėjo, kad "Devintinių žolės" gydo ir saugo nu visų nelaimių.

Šv. Antanas - pamokslininkas ir stebukladarys, kuriam nuo seno meldžiamasi ieškant seno ir pamesto daikto. Antaninės - laikas, kada prasideda šienapjūtė.

Birželio 14-ąją minimas masinis lietuvių trėmimas į Sibirą, prasidėjęs 1941 m. birželio 14-osios naktį.

Birželio 23-oji - Rasos arba Kupolinės, Vainikai, Joninės.

Rasa - senojoje mūsų kultūroje išreiškė artimą žmogaus ryšį su gamta - ji galinti atgaivinti ne tik augaliją bet ir žmogų?

Per Rasos šventę buvo garbinama augalija. Švenčių išvakarėse merginos eidavo rinkti žolynų - kupolianti. Tikėta, kad Joninių dieną surinkti žolynai turi gydomąją galią.

Rasa - tai ir vainikų pynimo šventė. Vainikai turėjo gilią prasmę - tikėdavo, kad vainike kaupiasi amžino augalijos gyvenimo jėga, jis yra nemirtingumo ir gyvyjū ryšio su mirusiaisiais, saulės simbolis.

Senovės lietuviai tikėdavo, kad Rasos šventės vidurnaktį žydįs papartis, tik jį esą sunku nuskinti, nes jis žydįs tik viena akimirka ir jį saugojančios piktosios dvasios.

Per Rasos šventę ypač buvo garbinama saulė, siekiant pagerbti ją, išvykstančią į žiemos pusę, dėkojant už duotą šilumą, prašant, kad ji savo kaitriais spinduliais neišdegtų pasėlių.

Rasos šventė baigdavosi prie laužo, kur rinkdavosi apylinkių žmonės, šokinėdavo per ugnį, dainuodavo ir linksmindavosi per naktį. Šokinėjimas per ugnį bei šokimas turėjo gilią prasmę - tikėdavo, kad Rasos šventės laužo ugnis turi apvalomąją galią.

Šv. Jonas Krikštytojas - vienintelis šventasis, kurio gimimo dieną švenčia Bažnyčia (kitų šventųjų minėjimai - jų kankiniškos mirties datos).

Jonai apvainikuojami ažuolų vainikais, apkašomos žalumynais jų durys.

Šv. Petras - popiežių pirmtakas, kuriam pats Kristus yra pažadėjęs Dangaus Karalystės raktus. Šv. Paulius arba Povilas - didysis tautų apaštalas, Evangelijos skelbėjas. Ikonografijoje Šv. Petras vaizduojamas su raktais, Šv. Paulius - su knyga.

Petrinės - dienos trumpėjimo pradžia - saulė "atšoka atgalios", nustoja kukavusi gegutė.

"Sodietės kalendorius"